

Sygn. akt IV 1 Ka 43/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny - Odwoławczy, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Wilczek

Protokolant: st.sekr.sądowy Agata Kaleta

przy udziale Marty Gdańskiej - Kusior Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Krakowie po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2014 roku sprawy

Ł. S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 278 § 1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora,

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie, Wydział II Karny z dnia 4 listopada 2013 roku, sygn. akt II K 939/13/P,

zaskarżony wyrok zmienia w jego punkcie I w ten sposób, że po słowach „kontrolowanej pracy na cele społeczne” dodaje zwrot „w wymiarze 20 /dwudziestu/ godzin w stosunku miesięcznym”; w pozostałym zakresie przedmiotowy wyrok utrzymuje w mocy i zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV 1 Ka 43/14

UZASADNIENIE

Ł. S. został oskarżony o to, że w dniu 22 sierpnia 2013 r. w K. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 1500 zł na szkodę firmy (...) SA, tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

Wyrokiem dnia 4 listopada 2013 roku, sygn. akt II K 939/13/P Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie:

I oskarżonego Ł. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki z art. 278 § 1 k.k. i za to na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, nakładając na niego obowiązek wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne;

II na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. zatrzymania w dniu 22.08.2013 r.

III na zasadzie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł Prokurator, zarzucając:

- obrazę przepisów postępowania mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, a to art. 343 § 7 k.p.k. i art. 335 § 1 k.p.k., polegającą na uwzględnieniu prawidłowego wniosku prokuratora o skazanie oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie następnie wyroku niezgodnego z tym wnioskiem, w wyniku czego doszło do orzeczenia wobec

oskarżonego kary ograniczenia wolności, bez wskazania ilości godzin wykonywania kontrolowanej pracy na cele społeczne w stosunku miesięcznym.

W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna, o ile doprowadziła do skorygowania zaskarżonego orzeczenia, bez potrzeby jego uchylenia, albowiem wspomniany brak jest wynikiem przeoczenia, a nie zignorowania tego fragmentu uzgodnień zawartych między prokuratorem a oskarżonym, który dotyczy określenia wymiaru kontrolowanej pracy na cele społeczne, co Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia sam zauważył, stwierdzając, że uzgodnioną karę uznaje za adekwatną.

W uchwale 7 sędziów z dnia 25 września 2013 r., I KZP 5/13 Sąd Najwyższy stwierdził m. in., że kontrolę instancyjną wyroku wydanego w trybie art. 343 k.p.k., poza modyfikacją wynikającą z art. 434 § 3 k.p.k. przeprowadza się na zasadach ogólnych, OSNKW 2013/11/92, co oznacza, że ocena zasadności zarzutów apelacyjnych przebiega według kryteriów ustawowych, niezależnie od tego w jakim trybie wydano orzeczenie.

Skoro postępowanie odwoławcze w odniesieniu do rozstrzygnięcia wydanego w trybie art. 335 k.p.k. ma toczyć się na zasadach ogólnych i sąd odwoławczy może zmienić zaskarżony wyrok w części dotyczącej wymiaru kary w granicach przysługujących mu uprawnień procesowych określonych w art. 437 § 1 k.p.k., oczywiście przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z regulacji przepisów art. 443 i 452 § 2 k.p.k., to jest również uprawniony do uzupełnienia rozstrzygnięcia w tym zakresie o brakujący zapis, który w trakcie uzgodnień został przez oskarżonego zaaprobowany.

Dokonując uzupełnienia punktu I wyroku, polegającego na tym, że po słowach „kontrolowanej pracy na cele społeczne” dodano zwrot: „w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym” Sąd Odwoławczy nie dokonał żadnej modyfikacji treści wniosku ani porozumienia. Nie było więc racjonalnego powodu do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i powtórnego rozpatrywania sprawy.

W myśl art. 624 § 1 k.p.k. Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, uznając, że przemawiają za tym względy słuszności.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.